

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

19 päivänä heinäkuuta 2016 *

Väliaikainen oikeussuoja — Valtiontuet — Tiettyjen monikansallisten yritysten liian suurten voittojen vapautuksia koskeva verojärjestelmä — Ennakkoratkaisun (tax ruling) perusteella myönnetty verovapautus — Päätös, jolla tukiohjelma todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi ja jolla tuet määrätään perittäviksi takaisin — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty

Asiassa T-131/16 R,

Belgian kuningaskunta, asiamiehinään C. Pochet ja J.-C. Halleux, avustajinaan asianajajat M. Segura Catalán ja M. Clayton,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään P.-J. Loewenthal ja B. Stromsky,

vastajana,

jossa vaaditaan SEUT 278 ja SEUT 279 artiklan perusteella välitoimien määräämistä ylisuurten voittojen verovapautta koskevasta valtioneuvoston tukiohjelmasta SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), jonka Belgia on toteuttanut, 11.1.2016 annetun komission päätöksen C(2015) 9887 final 2, 3 ja 4 artiklan täytäntöönpanon lykkäämiseksi,

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Asian tausta, asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

- 1 Nyt käsiteltävässä asiassa on kyse ylisuurten voittojen verovapautta koskevasta valtioneuvoston tukiohjelmasta SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), jonka Belgia on toteuttanut, 11.1.2016 annetusta komission päätöksestä C(2015) 9887 final (jäljempänä riidanalainen päätös), joka koskee Belgian vero-oikeuden erityislainsäädäntöä eli monikansallisiin konserneihin kuuluvien belgialaisten yhtiöiden tiettyjen voittojen verovapaussäännöstöä. Säännösten keskeisenä osana on ylisuurten voittojen verotuksen ennakkoratkaisujärjestelmä (jäljempänä ylisuurten voittojen järjestelmä), jonka ansiosta monikansalliseen konserniin kuuluva belgialainen yhtiö voi tehdä veron perusteeseensa oikaisuja.

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

- 2 Belgian kuningaskunnan mukaan ylisuurten voittojen järjestelmä perustuu markkinaehtoperiaatteeseen, jota sovelletaan laajasti kansainvälisessä verotuksessa ja joka tunnustetaan Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) malliverosopimuksessa. Belgian mielestä periaatteen tarkoituksena on taata, että monikansallisen konsernin sisällä toteutettavien rajat ylittävien liiketoimien arvo kuvastaa niiden todellista taloudellista arvoa eli arvoa, joka perustuu ehtoihin, joita olisi voitu soveltaa, jos kyseisiä liiketoimia ei olisi toteutettu toisiinsa sidoksissa olevien osapuolten välillä, jolloin jokaista samaan konserniin kuuluvaa yhtiötä voidaan pitää erillisenä verovelvollisena.
- 3 Belgian kuningaskunta täsmentää, että kyseisen verovapaussäännösten mukaisesti Belgian toimivaltainen veroviranomainen tutkii kunkin yhtiön tilanteen erikseen ja antaa ennakkoratkaisun, jossa määritetään säännösten soveltamisedellytykset. Ennakkoratkaisussa vahvistetaan aluksi siirtohintaselvityksen perusteella niiden liiketoimien markkinaehtoinen hinta, jotka ovat toteutuneet belgialaisen yhtiön ja siihen etuyhteydessä olevien yhtiöiden välillä. Kun siirtohintaa on sovellettu liiketoimiin, niihin perustuva jäännösvoitto jää lähtökohtaisesti sille belgialaiselle konsernin yksikölle, jolla on keskeinen rooli monikansallisessa konsernissa. Lisäksi niin kutsutut ylisuuret voitot vahvistetaan toisen siirtohintaselvityksen perusteella. Vahvistusta varten otetaan huomioon, että osa jäännösvoitoista on peräisin belgialaisen yhteisön harjoittamista toiminnoista syntyvästä arvonlisästä ja osa konsernitason vaikutuksista, kuten synergiasta tai mittakaavaeduista. Jäännösvoittoihin sisältyvät ylisuuret voitot vastaavat Belgian mielestä voittoja, joita yhtiö ei olisi voinut tehdä, jos se olisi toiminut itsenäisesti. Tällöin on Belgian mukaan kyse markkinaehtoisista voitoista suuremmista belgialaisen yksikön voitoista.
- 4 Belgian kuningaskunta korostaa, että veron perusteesta voidaan poistaa kyseisen verovapaussäännösten nojalla ainoastaan ylisuuret voitot, joita ei tarvitse siirtohintaselvitysten perusteella kohdentaa Belgiassa verovelvollisen yhtiön belgialaisiin liiketoimiin ja jotka eivät siis kuulu kyseisen yhtiön markkinaehtoisiin voittoihin. Belgian mukaan jäljelle jäävät voitot kuvastavat belgialaisen yksikön tuottamia voittoja, joita Belgian viranomaiset verottavat Belgian vero-oikeuden säännösten mukaisesti, kun taas voitot, jotka ovat seurausta kuulumisesta monikansalliseen konserniin, eivät kuulu Belgian verotusvallan piiriin.
- 5 Komissio katsoo riidanalaisessa päätöksessä, että ylisuurten voittojen järjestelmä antaa päätöksen addressaateille valtiontukea. Komission mielestä kyseinen järjestelmä nimittäin poikkeaa Belgian vero-oikeudessa asetetusta yleisestä säännöstä, jonka mukaan Belgiassa asuvia tai Belgiassa sijaitsevan kiinteän toimipaikan kautta siellä toimivia yrityksiä verotetaan niiden veronalaisesta kokonaisvoitosta, joka lasketaan lähtökohdaksi niiden tosiasiallisesti kirjaamien voittojen perusteella. Näin osa monikansallisiin konserneihin kuuluvien belgialaisten yksikköjen kirjaamista voitoista vapautetaan Belgian yhteisöverosta, mikä johtaa komission mielestä siihen, että edellä mainitulla yleisellä säännöllä tavoitellun päämäärän – eli kaikkien Belgiassa verovelvollisten yritysten voittojen verottamisen – kannalta samankaltaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa olevia yhtiöitä kohdellaan eriarvoisesti.
- 6 Komissio toteaa riidanalaisessa päätöksessä toissijaisesti, että vaikka viitejärjestelmän voidaan katsoa sisältävän yleisen säännön, jonka mukaan monikansallisiin konserneihin kuuluvia belgialaisia yksikköjä ei pitäisi verottaa niin kutsutut markkinaehtoiset voitot ylittävästä voittojen määrästä, ylisuurten voittojen järjestelmällä sovelletaan virheellisesti markkinaehtoperiaatetta, ja se on näin ollen poikkeus tästä periaatteesta. Komissio katsoo tämän poikkeuksen nimittäin tarkoittavan, että osa monikansallisiin konserneihin kuuluvien belgialaisten yksikköjen markkinaehtoisista voitoista vapautetaan verosta, mikä johtaa siihen, että yhtiöiden voittoja koskevalla Belgian tavanomaisella verotussäännöllä tavoitellun päämäärän kannalta samankaltaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa olevia yrityksiä kohdellaan eriarvoisesti.
- 7 Sen vuoksi riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa määrätään, että ylisuurten voittojen verojärjestelmä on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sisämarkkinoille soveltumatonta valtiontukea, jonka Belgian kuningaskunta on toteuttanut sääntöjenvastaisesti ja rikkonut siten SEUT 108 artiklan 3 kohtaa.

Päätöksen 2 artiklan 1–4 kohdassa Belgian kuningaskunta velvoitetaan perimään tuensaajilta takaisin myöntämänsä sisämarkkinoille soveltumaton ja sääntöjenvastainen tuki ja täsmennetään, että takaisinperittävästä summasta on maksettava korkoa, jolle lasketaan korkoa, ja että kaikki summat, joita tuensaajat eivät ole vielä palauttaneet, on perittävä takaisin siltä konsernilta, johon tuensaaja kuuluu. Riidanalaisen päätöksen 3 artiklassa säädetään, että takaisinperintä on tehtävä välittömästi ja tehokkaasti ja että Belgian kuningaskunnan on varmistettava, että päätös pannaan täysimääräisesti täytäntöön neljän kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Riidanalaisen päätöksen 4 artiklassa Belgian kuningaskunta velvoitetaan yhtäältä toimittamaan kahden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksi antamisesta komissiolle muun muassa luettelo tuensaajista ja kultakin tuensaajalta perittävä kokonaismäärä (pääoma ja korko) sekä toisaalta ilmoittamaan komissiolle päätöksen täytäntöön panemiseksi toteutettavien kansallisten toimenpiteiden edistymisestä siihen saakka, kun myönnetyn tuen takaisinperintä on saatettu loppuun.

- 8 Riidanalaisesta päätöksestä 11.1.2016 antamassaan lehdistötiedotteessa komissio arvioi, että takaisin perittäviä tukia on yhteensä noin 700 miljoonaa euroa ja että Belgian viranomaisten on otettava yhteyttä noin 35 monikansalliseen yhtiöön, jotka ovat tuensaajia.
- 9 Belgian kuningaskunta on nostanut unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 22.3.2016 toimittamallaan kirjelmällä kanteen, jossa vaaditaan riidanalaisen päätöksen kumoamista.
- 10 Belgian kuningaskunta on esittänyt unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 26.4.2016 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla nyt käsiteltävänä olevan välitoimihakemuksen, jossa se vaatii pääasiallisesti, että unionin yleisen tuomioistuimen presidentti
 - lykkää riidanalaisen päätöksen 2, 3 ja 4 artiklan täytäntöönpanoa, kunnes unionin yleinen tuomioistuin on ratkaissut pääasian
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 11 Komissio vaatii unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 17.5.2016 toimittamissaan välitoimihakemusta koskevissa huomautuksissa, että unionin yleisen tuomioistuimen presidentti
 - hylkää välitoimihakemuksen
 - velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 12 Yhtäältä SEUT 278 ja SEUT 279 artiklasta yhdessä luettuina ja toisaalta SEUT 256 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että välitoimista päättävä tuomari voi määrätä unionin yleisessä tuomioistuimessa riitautetun toimen täytäntöönpanon lykkäämisestä tai tarvittavista välitoimista, jos hän katsoo olosuhteiden sitä edellyttävän. SEUT 278 artiklassa asetetaan kuitenkin periaate, jonka mukaan kanteella ei ole lykkäävää vaikutusta, koska Euroopan unionin toimielinten toimiin sovelletaan laillisuusolettamaa. Välitoimista päättävä tuomari voi siis määrätä unionin yleisessä tuomioistuimessa riitautetun toimen täytäntöönpanon lykkäämisestä tai välitoimista ainoastaan poikkeuksellisesti (ks. määräys 11.11.2013, CSF v. komissio, T-337/13 R, ei julkaistu, EU:T:2013:599, 21 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 13 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 156 artiklan 3 kohdassa määrätään lisäksi, että välitoimihakemuksissa on ilmoitettava oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaaditun välitoimen määrääminen on ilmeisesti perusteltua. Välitoimista päättävä tuomari voi siten määrätä täytäntöönpanon lykkäämisestä ja muista välitoimista, jos on selvitetty, että niistä määrääminen ilmeisesti on tosiasiallisesti ja oikeudellisesti perusteltua (*fumus boni juris*) ja että ne ovat kiireellisiä

siinä mielessä, että niitä hakevan asianosaisen etuja koskevan vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi on tarpeen, että ne julistetaan ja että niiden vaikutukset alkavat jo ennen kuin pääasiassa annetaan ratkaisu. Nämä edellytykset ovat kumulatiivisia, joten välitoimet on evättävä, jos jokin edellytyksistä ei täyty (ks. määräys 11.11.2013, CSF v. komissio, T-337/13 R, ei julkaistu, EU:T:2013:599, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 14 Tässä kokonaisarvioinnissa välitoimista päättävällä tuomarilla on laaja harkintavalta, ja hän voi asian ominaispiirteiden perusteella vapaasti päättää, miten ja millaisessa järjestyksessä nämä erilaiset edellytykset on tutkittava, sillä ei ole olemassa oikeussääntöä, joka velvoittaa häntä käyttämään valmista menetelmää sen arvioimiseksi, onko asiassa tarpeen määrätä välitoimia. Välitoimista päättävän tuomarin on myös tarvittaessa vertailtava esillä olevia intressejä (ks. määräys 11.11.2013, CSF v. komissio, T-337/13 R, ei julkaistu, EU:T:2013:599, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 15 Välitoimista päättävä tuomari katsoo asiassa esitettyjen seikkojen perusteella, että hänellä on tiedossaan kaikki tarpeelliset seikat käsiteltävänä olevan välitoimihakemuksen ratkaisemiseksi ilman, että ennen asian ratkaisemista olisi tarpeen kuulla asianosaisten suulliset lausumat.
- 16 Nyt käsiteltävän tapauksen olosuhteissa on aluksi tutkittava, täyttyykö kiireellisyysedellytys.
- 17 Belgian kuningaskunta tuo tässä yhteydessä esiin oikeudellisen epävarmuuden, joka johtuu komission uudesta tavasta määritellä jäsenvaltion verotusvalta ja sen käyttämästä uudesta markkinaehtoperiaatteen määritelmästä. Belgia katsookin, että tämän ennennäkemättömän suuren oikeudellisen epävarmuuden vuoksi on hyvin todennäköistä, että jotkin yritykset päättävät lähteä Belgiasta tai lopettaa investoinnit Belgiaan, mikä aiheuttaa korjaamatonta vahinkoa maan taloudelle.
- 18 Belgian kuningaskunta pelkää lisäksi, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano aiheuttaa sille korjaamatonta vahinkoa, koska Belgian veroviranomaiset joutuisivat kokoamaan yhtiöiltä kaikki tiedot, tutkimaan ja laskemaan uudelleen veron, joka jokaisen yhtiön olisi pitänyt maksaa ilman ylisuurten voittojen järjestelmää, sekä vaatimaan yhtiöitä maksamaan takaisin tuen määrän korkoineen. Viranomaisten pitäisi lisäksi ottaa yhteyttä kollegoihinsa muissa jäsenvaltioissa ja eräissä kolmansissa maissa päättääkseen, onko Belgiassa ilmoitettu ylisuurten voittojen osuus verotettu muualla tai verotetaanko sitä muualla. Tämä työ aiheuttaisi Belgian mukaan suunnattoman hallinnollisen rasitteen jokseenkin pienen maan hallinnolle, jolla on käytettävissään vain vähän henkilöstöä. Belgian kuningaskunta korostaa, että jos riidanalainen päätös kumotaan, sen on selviydyttävä vakavasta ja korjaamattomasta vahingosta, joka johtuu suunnattomasta hallinnollisesta työstä, joka sen on tehtävä määrittääkseen ensinnäkin riidanalaisen päätöksen perusteella takaisin perittävän määrän, josta ei ole selvyyttä, ja palauttaakseen sitten takaisin perityt määrät.
- 19 Belgian kuningaskunta toteaa lisäksi, että jos sääntöjenvastaisiksi ja sisämarkkinoille soveltumattomiksi valtiontuiksi luokitellut summat joudutaan perimään takaisin, yhtiöt, joilta tuet olisi perittävä takaisin, riitauttaisivat perinnän tuomioistuimissa. Kansalliset tuomioistuimet ja myös kansainväliset välitystuomioistuimet saisivat näin käsiteltäväkseen lukuisia aikaa vieviä ja monimutkaisia riita-asioita, joita vahingonkorvauksia vaativat yhtiöt panisivat vireille.
- 20 Belgian kuningaskunta muistuttaa tässä yhteydessä, että oikeuskäytännön mukaan joissain tapauksissa kiireellisyysedellytystä voi olla aihetta lieventää, kun todettu *fumus boni juris* on erityisen vakava. Belgian mukaan välitoimista päättävä tuomari on jo ottanut aiemmin huomioon, että väitetyt vahingon korjaamattomuuden osoittaminen voi olla suhteettoman vaikeaa, ja katsonut, että primaarioikeus eli SEUT 278 ja SEUT 279 artikla on johdettuun oikeuteen nähden ensisijainen. Mikään ei siis estä välitoimista päättävää tuomaria soveltamasta kyseisiä artikloja suoraan ja määräämästä täytäntöönpano lykättäväksi, jos hän katsoo "olosuhteiden sitä edellyttävän", tai "tarvittavista" välitoimista riidanalaisen toimen ilmeisen lainvastaisuuden vuoksi silloin, kun toimi ei esimerkiksi edes vaikuta lainmukaiselta.

- 21 Komissio sitä vastoin katsoo, ettei kiireellisyyshedellytys täyty.
- 22 Tässä yhteydessä on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimihakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava sen perusteella, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta vältettäisiin vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutuminen välitoimea hakevalle asianosaiselle. Kyseisen asianosaisen asiana on esittää vakavasti otettava näyttö siitä, ettei se voi odottaa kanteen perusteella käydyn oikeudenkäynnin ratkaisua ilman, että sille itselleen aiheutuu tällaista vahinkoa (määräys 19.9.2012, Kreikka v. komissio, T-52/12 R, EU:T:2012:447, 36 kohta; määräys 17.1.2013, Slovenia v. komissio, T-507/12 R, ei julkaistu, EU:T:2013:25, 14 kohta ja määräys 27.2.2015, Espanja v. komissio, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 24 kohta).
- 23 Tätä varten esitettävän näytön osalta vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että välitoimen määräämistä hakevan asianosaisen on esitettävä välitoimista päättävälle tuomarille konkreettisia ja täsmällisiä seikkoja, joita tuetaan yksityiskohtaisilla asiakirjoilla, jotka toimivat näyttönä väitetystä tilanteesta ja joiden perusteella voidaan arvioida haettujen toimien määräämättä jättämisestä todennäköisesti aiheutuvia seurauksia. Hakijan on siis esitettävä asiakirjoilla tuettuja tietoja, jotka antavat luotettavan ja kokonaisvaltaisen kuvan tilanteesta, jonka se väittää antavan aiheen mainitun toimen määräämiseen (ks. vastaavasti määräys 17.1.2013, Slovenia v. komissio, T-507/12 R, ei julkaistu, EU:T:2013:25, 16 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 24 Koska käsiteltävän välitoimihakemuksen on esittänyt Belgian kuningaskunta, on korostettava, että vastuu kansallisesti yleisiksi katsotuista eduista kuuluu jäsenvaltioille. Näin ollen ne voivat puolustaa näitä etuja välitoimimenettelyssä ja hakea välitoimien määräämistä muun muassa vetoamalla siihen, että riitautettu toimenpide saattaa vakavasti vaarantaa niiden valtiollisten tehtävien hoitamisen ja yleisen järjestyksen. Jäsenvaltiot voivat myös vedota sellaisiin vahinkoihin, jotka koskevat jotakin niiden talouden kokonaista alaa, erityisesti jos riitautettu toimenpide saattaa aiheuttaa epäedullisia seurauksia työllisyyden tai elinkustannusten osalta. Sen sijaan ei riitä, että ne vetoavat vahinkoon, joka kohdistuu rajalliseen määrään yrityksiä, jos nämä yritykset yksitellen tarkasteltuina eivät muodosta kokonaista kansantalouden alaa (ks. vastaavasti määräys 27.2.2015, Espanja v. komissio, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 25 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että vaikka Belgian kuningaskunta vakuuttaa, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon tapauksessa eräät ylisuurten voittojen järjestelmästä hyötyvät yritykset siirtävät todennäköisesti toimintansa Belgian ulkopuolelle tai päättävät luopua investoimisesta Belgiassa, se ei kuitenkaan väitä eikä varsinkaan osoita, että nämä yritykset, joiden lukumäärää se ei ole edes ilmoittanut, edustaisivat Belgian talouden tiettyä alaa ja että riidanalaisen päätöksen vaikutuksella niihin voisi olla työllisyyden tai elinkustannusten kannalta epäedullisia seurauksia tietyllä talouden alalla tai tietyllä Belgian alueella (ks. vastaavasti ja analogisesti määräys 27.2.2015, Espanja v. komissio, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 31 kohta).
- 26 Belgian kuningaskunta ei siis ole antanut oikeuskäytännön edellyttämää luotettavaa ja kokonaisvaltaista kuvaa taloudellisesta tilanteesta, johon se on vedonnut kiireellisyyden perustelemiseksi. Näissä olosuhteissa välitoimista päättävä tuomari ei voi hyväksyä väitettyä kiireellisyyttä tyytymällä pelkkään Belgian kuningaskunnan perustelemattomaan väitteeseen, joka koskee pelkoa eräiden yritysten menettelytavasta. Koska välitoimia määrätään vain poikkeuksellisesti (ks. edellä 12 kohta), välitoimi voidaan määrätä ainoastaan, jos mainitun väitteen lisäksi esitetään seikkoja, jotka antavat luotettavan ja kokonaisvaltaisen kuvan kyseisestä tilanteesta, ja jos väite perustuu näyttöön (ks. vastaavasti määräys 17.1.2013, Slovenia v. komissio, T-507/12 R, ei julkaistu, EU:T:2013:25, 18 ja 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 27 Sama pätee Belgian kuningaskunnan väitteeseen siitä, että sen veroviranomaiset kuuluvat ”jokseenkin pienen maan hallintoon, jolla on käytettävissään vain vähän henkilöstöä”, ja altistuvat sen vuoksi liian suurelle hallinnolliselle rasitukselle, jos niiden täytyy määrittää takaisin perittävien tukien määrä ja, mikäli riidanalainen päätös myöhemmin kumotaan, takaisin perittyjen määrien palautukset. Belgian

kuningaskunta on nimittäin vain luetellut täysin teoreettisia hallinnollisia vaikeuksia esittämättä yksityiskohtaisesti verohallinnossaan käytettävissä olevan henkilöstön rakennetta, täsmentämättä väitetään liian suurista rasitteista, joille verohallinto altistuu, ja riitauttamatta konkreettisin verotusta koskevin perusteluin riidanalaisen päätöksen 205–211 perustelukappaletta, jossa juuri esitetään sääntöjenvastaisiksi ja sisämarkkinoille soveltumattomiksi valtiontuiksi luokiteltujen summien takaisinperintämenetelmä.

- 28 Belgian kuningaskunta ei ole myöskään kyseenalaistanut riidanalaisen päätöksen 202 perustelukappaleessa esitettyä komission näkemystä, jonka mukaan takaisin perittävät määrät voidaan määrittää helposti: koska ylisuurten voittojen verovapautus vastaa prosenttiosuutta konsernin belgialaisen yksikön todellisuudessa kirjaamasta voitosta ennen veroa, toimenpiteellä annettu valikoiva etu voidaan helposti mitätöidä maksamalla takaisin todellisuudessa kirjatun voiton perusteella laskettavan veron ja riitautetun järjestelmän mukaisesti todellisuudessa maksetun veron välinen ero, johon lisätään kyseiselle rahamäärälle tuen myöntämispäivästä alkaen kertynyt korko.
- 29 Koska Belgian kuningaskunta ei ole lisäksi täsmentänyt mahdollisen takaisinperinnän kohteena olevien yritysten lukumäärää, välitoimista päättävä tuomari voi tarkastella ainoastaan lukua, joka on peräisin riidanalaisen päätöksen liitteestä ja on 50 yritystä, tai lukua, jonka komissio ilmoitti julkisesti 11.1.2016 päivätyssä lehdistötiedotteessaan ja joka on noin 35 yritystä. Tällaisen takaisinperintää koskevan asiakirjamäärän käsittely toimivaltaisissa viranomaisissa ei kuitenkaan oletettavasti juurikaan voi vaarantaa Belgian verohallinnon asianmukaista toimintaa (ks. analogisesti määräys 27.2.2015, Espanja v. komissio, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 48 ja 49 kohta), vaikka verohallinnon olisikin ryhdyttävä tutkimaan ja laskemaan verot uudelleen ja ottamaan yhteyttä muihin verohallintoihin, kuten Belgian kuningaskunta väittää (ks. edellä 18 kohta).
- 30 Belgian kuningaskunta pelkää, että yhtiöt, joilta tuet olisi perittävä takaisin, riitauttavat perinnän tuomioistuimissa, jotka joutuisivat siten käsittelemään lukuisia aikaa vieviä ja monimutkaisia riita-asioita; tästäkin voidaan vain todeta Belgian jättäneen osoittamatta, että Belgian tuomioistuimet saattaisivat ruuhkautua veroviranomaisten antamia mahdollisia perintämääräyksiä vastaan nostetuista kanteista siinä määrin, että tämä saattaisi vakavasti vaarantaa Belgian oikeusjärjestelmän toiminnan. On erityisesti muistutettava, että koska Belgian kuningaskunta ei ole täsmentänyt mahdollisen takaisinperinnän kohteena olevien yritysten lukumäärää, välitoimista päättävän tuomarin on lähdettävä siitä, että belgialaisten tuomioistuinten käsiteltäväksi tulisi enintään noin 50 kannetta (ks. edellä 29 kohta). Tällaisen kannemäärän käsittely ei kuitenkaan oletettavasti voisi juurikaan vaarantaa Belgian oikeusjärjestelmän asianmukaista toimintaa (ks. vastaavasti määräys 27.2.2015, Espanja v. komissio, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 48 ja 49 kohta).
- 31 Koska Belgian kuningaskunta mainitsee 19.9.2012 annetun määräyksen Kreikka v. komissio (T-52/12 R, EU:T:2012:447) tukeakseen perustelujaan, jotka koskevat sen verohallinnon ja tuomioistuinjärjestelmän toiminnan häiriytymisen vaaraa, on muistutettava, että kyseiseen määräykseen johtaneen asian katsominen kiireelliseksi perustui aivan erityisiin seikkoihin, joita Kreikassa ilmeni vuonna 2012 (jäljempänä Kreikan tapaus).
- 32 Kreikan tapauksessa oli nimittäin kyse tilanteesta, joka uhkasi vaarantaa Helleenien tasavallan valtiollisten tehtävien hoidon, ja unionin yleisen tuomioistuimen presidentti otti huomioon muun muassa sen, että tukijärjestelmän edunsaajia eli kreikkalaisia maanviljelijöitä, joilta Kreikan viranomaisten oli määrä periä tukia takaisin, oli useita satoja tuhansia, ja perheineen heidän osuutensa Kreikan kokonaisväestöstä oli merkittävä. Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin mukaan tällaisella suurilta massoilta suoritettavalla takaisinperinnällä olisi ollut kielteisiä seurauksia verohallinnolle, jota vaadittiin keskittämään voimansa ehdottomaan prioriteettiin eli veropetosten torjuntaan ja ”merkittävien veronkiertojen” selvittämiseen noin 20 miljardin euron suuruisen summan perimiseksi; kyseinen summa oli lähes 50 kertaa suurempi kuin maatalousalalla takaisin perittävät tuet, ja oli vielä hyvin todennäköistä, että merkittävä osa sadoista tuhansista maanviljelijöistä kieltäytyisi

maksamasta vaadittuja summia, mikä edellyttäisi verohallinnon toimihenkilöiden, joiden määrää ei kuitenkaan ollut lisätty, massiivisia toimia pakkoperinnän suorittamiseksi (ks. vastaavasti määräys 19.9.2012, Kreikka v. komissio, T-52/12 R, EU:T:2012:447, 44–47 kohta).

- 33 Kreikan tapauksessa oli lisäksi riski yleisen järjestyksen häiriöistä. Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti otti tässä yhteydessä huomioon, että Kreikan yhteiskunnallista ilmapiiriä leimasi heikentynyt luottamus julkiseen valtaan, yleinen tyytymättömyys ja tunne epäoikeudenmukaisuudesta; hän korostikin, että Kreikan julkishallinnon toteuttamiin erittäin ankariin säästötoimiin kohdistuvat väkivaltaiset mielenosoitukset olivat jatkuvasti lisääntyneet, joten riidanalaisten maksujen periminen takaisin maatalousalalta voisi laukaista jopa väkivaltaisiksi kehittyviä mielenosoituksia ja dramaattista kuohuntaa aiheuttaen vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, johon Helleenien tasavalta voi perustellusti vedota (ks. vastaavasti määräys 19.9.2012, Kreikka v. komissio, T-52/12 R, EU:T:2012:447, 48 ja 49 kohta).
- 34 On selvää, ettei Belgian kuningaskunta voi millään muotoa vedota Kreikan tapausta leimanneiden kaltaisiin olosuhteisiin nyt käsiteltävän asian kiireellisyyden osoittamiseksi.
- 35 Koska Belgian kuningaskunta vielä katsoo, että kiireellisyysehdelytystä on lievennettävä, kun todettu *fumus boni juris* on erityisen painava, on todettava, ettei välitoimihakemuksessa vedota lainkaan tällaiseen *fumus boni juris* -edellytykseen vaan viitataan oikeuskäytäntöön, jonka mukaan kyseinen edellytys täyttyy, kun ainakin yksi pääasian kanteen tueksi esitetyistä perusteista vaikuttaa ensi näkemältä pätevältä eikä ainakaan perusteettomalta siinä mielessä, että perusteessa tuodaan esiin hankala oikeudellinen kysymys, joka ei ole välittömästi ratkaistavissa ja edellyttää siis pääasian käsittelyn yhteydessä suoritettavaa perusteellista tarkastelua. Esitettyään – jälleen välitoimihakemuksessa – lyhyesti pääasian kannetta tukevat viisi perustetta Belgian kuningaskunta katsoo lisäksi, etteivät perusteissa esitetyt oikeudelliset kysymykset ole välittömästi ratkaistavissa vaan edellyttävät pääasian käsittelyn yhteydessä tehtävää perusteellista tutkimusta; se vaatii myös, ettei unionin yleisen tuomioistuimen presidentti ”pidä kannetta selvästi perusteettomana, koska kanteessa käsiteltävät kysymykset ovat riittävän päteviä ja vakavia sen osoittamiseksi, että *fumus boni juris* -edellytys täyttyy”.
- 36 Tästä seuraa, että Belgian kuningaskunnan itse esittämän perustelun mukaan väitettyä lieventymistä koskeva peruste eli erityisen painavan *fumus boni juris*in olemassaolo vaikuttaa nyt käsiteltävästä asiasta puuttuvan.
- 37 On joka tapauksessa muistutettava, että kiireellisyyden arviointiin sovellettavien edellytysten lieventäminen on hyväksytty vain kolmessa asiassa, joissa on vaikuttanut järjestelmään liittyvistä syistä äärimmäisen vaikealta tai jopa mahdottomalta täyttää kyseiset edellytykset sellaisina kuin niistä määrätään työjärjestyksessä ja kuin niitä on perinteisesti tulkittu oikeuskäytännössä.
- 38 Tässä yhteydessä on mainittava ensinnäkin rajoittavia toimenpiteitä koskevat riita-asiat. Niistä on huomautettava, että rajoittavien toimenpiteiden täytäntöönpanon lykkäyshakemukset on lähtökohtaisesti hylättävä sillä perusteella, että lykkääminen voisi estää toimenpiteiden täysien oikeusvaikutusten ilmenemisen, jos pääasian kanne hylätään. Lykkääminen nimittäin sallisi esimerkiksi toimenpiteiden kohteena olevan yhteisön nostavan välittömästi varansa pankeista, joilla on velvollisuus varmistaa niiden jäädyttäminen, ja tyhjentävän pankkitilinsä ennen tuomion julistamista pääasiassa. Kyseisen yhteisön olisi siten mahdollista kiertää sitä koskevien rajoittavien toimenpiteiden tavoite, vaikka välitoimista päättävältä tuomarilta pyydettyä välitoimella ei saada tehdä etukäteen tyhjäksi pääasiassa myöhemmin annettavan ratkaisun vaikutuksia (ks. määräys 14.6.2012, *Qualitest FZE v. neuvosto*, C-644/11 P(R), ei julkaistu, EU:C:2012:354, 73–77 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja määräys 11.3.2013, *Iranian Offshore Engineering & Construction v. neuvosto*, T-110/12 R, EU:T:2013:118, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 39 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on lisäksi katsottu, että tietyn henkilön tai yhteisön intressi saada varansa väliaikaisesti vapautetuksi koskee sellaisen edun myöntämistä, jota tämä ei voisi saada edes kumoamistuomiolla. Tällaisella tuomiolla olisi nimittäin kyseisen henkilön tai yhteisön toivomat käytännön vaikutukset eli sen varojen vapauttaminen vasta tuomion julistamisen jälkeen, kun taas tuona ajankohtana välitoimista ensimmäisenä oikeusasteena päättävällä tuomarilla ei ole enää ajallista toimivaltaa ja varojen jäädyttäminen saatettaisiin joka tapauksessa pysyttää sellaisen uuden rajoittavan toimenpiteen nojalla, joka korvaisi kumotun toimenpiteen Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 60 artiklan toisessa kohdassa säädetyssä määräajassa. Näin ollen välitoimista päättävä tuomari ei voi suojata kyseisen henkilön tai yhteisön intressiä saada varansa väliaikaisesti vapautetuksi välitoimella (ks. vastaavasti määräys 16.7.2015, *National Iranian Tanker Company v. neuvosto*, T-207/15 R, EU:T:2015:535, 55–58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 40 Juuri tällaisessa rajoittavia toimenpiteitä koskeville riita-asioille ominaisessa tilanteessa välitoimista päättävä tuomari tarkasteli mahdollisuutta katsoa vain hyvin poikkeuksellisissa tilanteissa, että kiireellisyysedellytys voisi täytyä siksi, että on ehdottoman välttämätöntä korjata mahdollisimman nopeasti räikeä ja äärimmäisen vakava lainvastainen teko tai soveltaa suoraan SEUT 278 artiklaa, joka on primaarioikeuden määräys ja siten työjärjestykseen nähden ensisijainen (ks. vastaavasti määräys 24.2.2014, *HTTS ja Bateni v. neuvosto*, T-45/14 R, ei julkaistu, EU:T:2014:85, 50 ja 51 kohta).
- 41 Toiseksi on mainittava julkisia hankintoja koskevat riita-asiat. Todettuaan, että aiemmin sovelletun oikeuskäytännön systeemisen vaikutuksen vuoksi hylätyn tarjoajan on käytännössä mahdotonta osoittaa tarjouksensa hylkäämisen aiheuttavan hänelle todennäköisesti korjaamatonta vahinkoa, välitoimista päättävä tuomari on katsonut, että tällainen seuraus ei sovi yhteen sellaisen tehokkaan väliaikaisen oikeussuojan vaatimusten kanssa, joka taataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa. Sen vuoksi nykyisin katsotaankin, että kun hylätty tarjoaja onnistuu osoittamaan erityisen painavan *fumus boni juris* olemassaolon, häntä ei voida vaatia osoittamaan, että hänelle saattaa aiheutua korjaamatonta vahinkoa, kunhan hän tekee välitoimihakemuksensa vaaditussa määräajassa (ks. vastaavasti määräys 23.4.2015, *komissio v. Vanbreda Risk & Benefits*, C-35/15 P(R), EU:C:2015:275, 30 ja 57 kohta).
- 42 Kolmanneksi on mainittava oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevat asiat. Luottamukselliseksi väitettyjen asiakirjojen suojaamista koskevassa asiassa välitoimista päättävä tuomari on todennut, että vaikka vahingon korjaamattomuutta ei voitu osoittaa, hänen toimivaltansa täydentävä ja sitä kautta rajallinen luonne sekä välitoimimenettelyn liitännäisyys ja väliaikaisuus suhteessa päämenettelyyn estävät häntä sallimasta tällaisiin asiakirjoihin sisältyvien tiettyjen yksittäisten tietojen ilmaisemisen, kun ei voida sulkea pois, että pääasian ratkaiseva tuomioistuin pitäisi puolestaan parempana tutkia, onko kyseisiin asiakirjoihin sovellettava niiden luonteen vuoksi yleistä luottamuksellisuusosolettamaa, jonka vuoksi velvollisuus ilmaista osa asiakirjojen sisältämistä tiedoista ei koskisi tällaisia asiakirjoja. Koska välitoimista päättävän tuomarin toimivalta on ainoastaan täydentävä, hän ei siis lähtökohtaisesti voi antaa osittaista tutustumisoikeutta tekemättä pääasian ratkaisevan tuomioistuimen ratkaisusta tehotonta. Koska tällaiset välitoimimenettelyn luonnetta koskevat seikat ovat kuitenkin ratkaisevia varsinaisen menettelyn lopputuloksen kannalta, niitä ei voida soveltaa ainoastaan *fumus boni juris* -edellytyksen täyttymistä ja intressivertailun suorittamista koskevissa kysymyksissä, vaan niiden on myös mahdollistettava se, että välitoimista päättävä tuomari soveltaa tarvittaessa suoraan primaarioikeuden määräyksiin kuuluvia SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaa, joiden nojalla hän voi määrätä toimen täytäntöönpanon lykkäämisestä, jos hän katsoo ”olosuhteiden sitä edellyttävän”, ja päättää ”tarvittavista” välitoimista (ks. vastaavasti määräys 25.7.2014, *Deza v. ECHA*, T-189/14 R, ei julkaistu, EU:T:2014:686, 99–101 kohta sekä 104 ja 105 kohta ja määräys 1.9.2015, *Pari Pharma v. EMA*, T-235/15 R, EU:T:2015:587, 104–106 kohta sekä 109 ja 110 kohta).
- 43 Koska käsiteltävänä olevaa asiaa ei voida yhdistää mihinkään edellä 38–42 kohdassa mainitusta kolmesta asiasta, siinä on sovellettava *fumus boni juris* -edellytystä ja kiireellisyysedellytystä siten kuin niitä on oikeuskäytännössä perinteisesti tulkittu (ks. edellä 13 kohta); Belgian kuningaskunnan olisi siis

pitänyt osoittaa vakavan ja korjaamattoman vahingon uhka, koska edes painava fumus boni juris ei voi korvata kiireellisyysedellytyksen täyttymättä jäämistä (ks. vastaavasti määräys 27.2.2015, Espanja v. komissio, T-826/14 R, EU:T:2015:126, 23 kohta).

- 44 Edellä esitetyn perusteella välitoimista päättävä tuomari voi ainoastaan todeta, ettei Belgian kuningaskunta ole osoittanut, että sille aiheutuisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, jollei sen hakemaa täytäntöönpanon lykkäämistä myönnetä. Näin ollen kiireellisyysedellytys ei täyty.
- 45 Tämä ratkaisu on johdonmukainen esillä olevien eri intressien vertailun kanssa; kyseisen vertailun yhteydessä välitoimista päättävän tuomarin on erityisesti päätettävä, meneekö Belgian kuningaskunnan intressi saada välitoimihakemus hyväksytyksi riidanalaisen päätöksen välitöntä soveltamista koskevan intressin edelle vai ei (ks. vastaavasti määräys 26.6.2003, Belgia ja Forum 187 v. komissio, C-182/03 R ja C-217/03 R, EU:C:2003:385, 142 kohta).
- 46 Tässä yhteydessä on muistutettava SEUT 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrättävän, että jos komissio toteaa, ettei valtiontuki sovellu sisämarkkinoille, se tekee päätöksen siitä, että asianomaisen valtion on komission asettamassa määräajassa poistettava tuki tai muutettava sitä. Yleisellä edulla, jonka nimissä komissio harjoittaa sille SEUT 108 artiklan 2 kohdassa uskottuja tehtäviä varmistaakseen sen, että kilpailulle vahingolliset valtiontuet eivät vääristä sisämarkkinoiden toimintaa, on tämän vuoksi erityisen tärkeä merkitys. Tilanne pyritäänkin palauttamaan ennalleen asettamalla asianomaiselle jäsenvaltiolle velvollisuus poistaa tuki, joka ei sovellu sisämarkkinoille (ks. määräys 20.8.2014, Gmina Kosakowo v. komissio, T-217/14 R, ei julkaistu, EU:T:2014:734, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 47 Näin ollen on katsottu, että välitoimihakemuksessa, jossa vaaditaan lykkäämään sellaisen komission asettaman velvollisuuden täytäntöönpanoa, jonka mukaan sääntöjenvastaisesti suoritettu ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi todettu tuki on maksettava takaisin, unionin etu on yleensä asetettava edelle tuensaajien etua eli sen välttämistä, että tuen takaisinmaksuvelvollisuus pannaan täytäntöön ennen tuomion julistamista pääasiassa. Tällaisen tuen saajille voidaan myöntää välitoimia vain poikkeuksellisissa oloissa ja erityisesti kiireellisyysedellytyksen täytyessä (ks. määräys 20.8.2014, Gmina Kosakowo v. komissio, T-217/14 R, ei julkaistu, EU:T:2014:734, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 48 Kuten edellä todettiin, Belgian kuningaskunta ei kuitenkaan täytä kiireellisyysedellytystä esillä olevassa asiassa, joten unionin edut menevät sen etujen edelle.
- 49 Mahdollisista poikkeuksellisista olosuhteista on todettava, että Belgian kuningaskunta pääasiallisesti vain korostaa fumus boni jurista ja sitä, että komissio on jo pitkään laiminlyönyt ylisuurten voittojen järjestelmän tutkimisen, eikä välitoimihakemuksessa esitetä poikkeuksellista olosuhdetta, joka olisi esteenä väitettyjen valtiontukien takaisinperinnälle.
- 50 Edellä esitetyn perusteella välitoimihakemus on hylättävä tarvitsematta tutkia fumus boni juris -edellytyksen täyttymistä (määräys 25.10.2012, Hassan v. neuvosto, C-168/12 P(R), ei julkaistu, EU:C:2012:674, 31 kohta).

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.**
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 19 päivänä heinäkuuta 2016.

E. Coulon
kirjaaja

M. Jaeger
presidentti